
Sivustolta mormonandgay.lds.org.

Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan

Mikään ei osoita Jumalan rakkauden syvyyttä ja ulottuvuutta täydellisemmin kuin Hänen halukkuutensa uhrata Poikansa, jotta me, Hänen lapsensa, voisimme voittaa kuoleman ja saada mahdollisuuden iankaikkiseen elämään. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 3:16). Mikään ei ilmaise Jeesuksen Kristuksen rakkautta paremmin kuin Hänen halukkuutensa antaa henkensä ihmiskunnan syntien sovittamiseksi, kaiken kärsimyksen ja epäoikeudenmukaisuuden hyvittämiseksi sekä kuoleman siteiden murtamiseksi kaikkien osalta (ks. Alma 7:11–13). ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13).

Lokakuun 2009 yleiskonferenssipuheessa presidentti Dieter F. Uchtdorf kuvaili Jumalan rakkautta:

”Jumala ei katso ulkokuorta. Uskon, ettei Hän piittaa vähääkään siitä, asummeko me linnassa vai mökissä, olemmeko me komeita vai tavallisen näköisiä, olemmeko me kuuluisia vai unohdettuja. Vaikka me olemme vajavaisia, Jumala rakastaa meitä täysin. Vaikka me olemme epätäydellisiä, Hän rakastaa meitä täydellisesti. Vaikka me saatamme tuntea olevamme eksesyksissä ja vailla kompassia, Jumalan rakkaus ympäröi meidät täysin.

Hän rakastaa meitä, koska Hän on täynnä ääretöntä pyhää, puhdasta ja sanoin kuvaamatonta rakkautta. Me emme ole Jumalalle tärkeitä saavutustemme vuoksi, vaan siksi, että me olemme Hänen lapsiaan. Hän rakastaa meitä jokaista.” (”Jumalan rakkaus”, lokakuun 2009 yleiskonferenssi.)

Jumala rakastaa meitä kaikkia. Hän rakastaa eri uskontokuntiin kuuluvia ja niitä, jotka eivät kuulu mihinkään uskontokuntaan. Hän rakastaa niitä, jotka kärsivät. Hän rakastaa yhtä lailla rikkaita ja köyhiä. Hän rakastaa jokaiseen kansaan ja kulttuuriin kuuluvia ihmisiä, naimisissa olevia tai naimattomia ja niitä, jotka kokevat viehtymystä samaan sukupuoleen tai tuntevat olevansa homoja, lesboja tai biseksuaaleja. Ja Jumala odottaa meidän noudattavan Hänen esimerkkiään.

Meitä käsketään rakastamaan Jumalaa ja toisiamme

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:37–39.)

”Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä” (Joh. 15:12).

Me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan pitämällä Hänen käskynsä (ks. Joh. 14:15) ja rakastamalla toisiamme (ks. Joh. 13:34). Jos perheesi jäsen tai ystäväsi kokee viehtymystä samaan sukupuoleen tai tuntee olevansa homoseksuaali, rakasta häntä. Presidentti Henry B. Eyring on huomauttanut:

”Jos haluat olla lähellä jotakuta, joka on ollut sinulle rakas mutta josta olet joutunut eroon, tiedät, kuinka se käy päinsä. Järjestäisit tilaisuuden puhua hänen kanssaan, kuuntelisit häntä ja keksisitte jotakin, mitä voisitte tehdä toistenne hyväksi. Mitä useammin näin kävisi ja mitä pitempään se jatkuisi, sitä lujemmaksi rakkauden side muodostuisi. Jos kuluisi pitkä aika, jolloin ette puhuisi, kuuntelisi tai tekisi mitään, tämä side heikkenisi. Jumala on täydellinen ja kaikkivoiva, ja sinä ja minä olemme kuolevaisia. Mutta Hän on meidän Isämme. Hän rakastaa meitä, ja Hän tarjoaa meille saman mahdollisuuden tulla lähemmäksi Häntä kuin tarjoaisi joku meitä rakastava ystävä. Prosessi olisi sama: puhumalla, kuuntelemalla ja tekemällä.” (Ks. ”Lähemmäksi Jumalaa”, huhtikuun 1991 yleiskonferenssi.)

Osoitat rakkautesi Jumalaa kohtaan rakastamalla ja palvelemalla muita. ”Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17).

Mitä tarkoittaa se, että rakastamme toisiamme? Rakkaus välittää. Rakkaus kuuntelee. Rakkaus ottaa mukaan. Rakkaus innoittaa. Rakkaus on sitä, mikä tekee meistä inhimillisiä, sillä me olemme Jumalan lapsia ja ”Jumala on rakkaus” (1. Joh. 4:8). Viimeisellä aterialla Vapahtaja toisti: ”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne” (Joh. 13:35).

Käsky rakastaa toinen toistaan tarkoittaa myös niiden rakastamista, jotka eivät näe maailmaa samalla tavoin kuin me. Kuten vanhin Dallin H. Oaks on selittänyt:

”Hyvin monissa ihmissuhteissa ja elämän olosuhteissa meidän täytyy tulla toimeen eroavuuksien kanssa. Silloin kun on kyse erittäin tärkeistä asioista, meidän näkökantaamme näistä eroavuuksista ei saa kieltää eikä hylätä, mutta meidän Kristuksen seuraajien tulee elää rauhassa muiden kanssa, joilla ei ole samoja arvoja kuin meillä tai jotka eivät hyväksy niiden perustana olevia opetuksia. Isän pelastussuunnitelma, josta olemme saaneet tiedon profeetan ilmoituksen kautta, asettaa meidät kuolevaisuuden olosuhteisiin, joissa meidän on määrä pitää Hänen käskynsä. Niihin sisältyy eri kulttuureihin kuuluvien ja eri uskoa tunnustavien lähimmäistemme rakastaminen, kuten Hän on rakastanut meitä. Kuten eräs Mormonin kirjan profeetta on opettanut, meidän täytyy ponnistella eteenpäin ja meillä täytyy olla ’rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan’ (2. Nefi 31:20).” (”Rakastakaa muita ja tulkaa toimeen eroavuuksista huolimatta”, lokakuun 2014 yleiskonferenssi.)

Jumalallinen rakkaus ei hyväksy syntiä – ”minä, Herra, en voi suvaita syntiä vähäisimmästäkään määrästä” – mutta on innokas antamaan anteeksi – ”kuitenkin sille, joka tekee parannuksen ja pitää Herran käskyt, annetaan anteeksi” (OL 1:31–32). Samalla tavoin meidän tulee aina elää Jumalan käskyjen mukaan ja puolustaa niitä, mutta kuvastaaksemme täysin Jumalan rakkautta meidän täytyy myös rakastaa toinen toistamme niin avoimesti ja täysin, ettei kukaan voi tuntea olevansa hylätty tai yksin tai toivoton.

Vapahtaja ymmärtää täysin kaikki vaikeutemme

”Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee.” (1. Kor. 13:12.)

Meidän kuolevaisten ymmärrys on rajallista. Me voimme julistaa Nefin tavoin, että me tiedämme, ”että hän rakastaa lapsiaan, mutta [emme] tiedä kaiken tarkoitusta” (1. Nefi 11:17).

Kun etsimme vastauksia ja ohjausta omaa henkilökohtaista taivaltamme varten, me voimme turvata Jumalaan sekä voimaan, joka kuuluu olennaisesti Jeesuksen Kristuksen sovitusuhriin. Kun Jeesus Kristus otti päälleen maailman synnit, Hän koki myös jokaisen tuskan ja ahdistuksen, mitä kuka tahansa ihminen saattaisi kokea:

”Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet” (Alma 7:11).

Viehtymyksen tunteminen samaa sukupuolta kohtaan ei ole synti, ja me voimme valita, kuinka suhtaudumme siihen

Kirkko ei ota kantaa siihen, mikä aiheuttaa viehtymyksen samaan sukupuoleen. Vanhin Dallin H. Oaks sanoi vuonna 2006:

”Kirkolla ei ole kantaa minkään tällaisen alttiuden tai taipumuksen syihin, ei myöskään niiden, jotka liittyvät viehtymykseen samaa sukupuolta kohtaan” (vanhin Dallin H. Oaksin ja vanhin Lance B. Wickmanin haastattelu vuonna 2006: ”Samaan sukupuoleen kohdistuva viehtymys”).

Viehtymyksen tunteet samaa sukupuolta kohtaan eivät ole syntiä. Vanhin M. Russell Ballard on sanonut:

”Olkaamme selväsanaisia: Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko uskoo, että ’samaan sukupuoleen kohdistuvan viehtymyksen kokemus on monille ihmisille monimutkaista todellisuutta. Viehtymys ei itsessään ole synti mutta toimiminen sen mukaan on. Vaikka ihmiset eivät voi valita, onko heillä sellaisia viehtymyksiä, he valitsevat, kuinka he reagoivat niihin. Kirkko auttaa rakastaen ja ymmärtäen kaikkia Jumalan lapsia, myös [niitä, jotka tuntevat viehtymystä samaan sukupuoleen].”” (”Herra tarvitsee teitä nyt”, *Liahona*, syyskuu 2015, s. 15.)

Vaikka viehtymys samaan sukupuoleen ei olekaan syntiä, se voi olla haastavaa. Vaikka näiden tunteiden kokeminen ei ehkä olekaan ihmisen oma valinta, hän voi sitoutua pitämään Jumalan käskyt. Isän tai äidin, jonka lapsi kokee viehtymystä samaan sukupuoleen tai tuntee olevansa homoseksuaali, tulee päättää rakastaa tätä lasta ja hyväksyä hänet. Kirkon jäsenten yhteisönä meidän tulee tehdä päätös luoda lämminhenkinen yhteisö.

”Ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään; eikä hän torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa – –, ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia” (2. Nefi 26:33).

Ne, jotka elävät Jumalan lakien mukaan, voivat osallistua täysin kirkon toimintaan

”Nyt minä todella käsitan, ettei Jumala erottele ihmisiä” (Ap. t. 10:34).

Jumala lupaa, että jos me noudatamme Hänen lakejaan, me saamme iankaikkista iloa, ja Hän pitää aina lupauksensa. Selvästikin ihmiset, jotka kokevat viehtymystä samaan sukupuoleen tai tuntevat olevansa homoseksuaaleja, voivat antaa lupauksia Jumalalle ja pitää ne. He voivat kulkea Hän valossaan. He voivat osallistua täysin kirkon toimintaan.

”Jos jäsenet tuntevat viehtymystä samaan sukupuoleen mutta eivät osallistu mihinkään homoseksuaaliseen toimintaan, johtohenkilöiden tulee tukea ja rohkaista heitä heidän päätöksessään elää siveyden lain mukaan ja hallita epävanhurskaita ajatuksia. Nämä jäsenet voivat saada kirkon tehtäviä. Jos he ovat kelpollisia ja täyttävät vaatimukset kaikin muin tavoin, heillä voi myös olla temppeleisuositus ja he voivat saada temppeleitoimitukset.” (*Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 21.4.6.)

Presidentti Gordon B. Hinckley on sanonut:

”Me rakastamme heitä Jumalan poikina ja tyttärinä. Heillä saattaa olla tiettyjä taipumuksia, jotka ovat voimakkaita ja joita voi olla vaikea hillitä. Useimmilla ihmisillä on jonkinlaisia taipumuksia eri ajankohtina. Elleivät he toimi näiden taipumustensa mukaisesti, he voivat edetä kuten kaikki muut kirkon jäsenet. Jos he rikkovat siveyden lakia ja kirkon moraalinormeja, he joutuvat kirkon kurinpitotoimien kohteeksi aivan kuten muutkin.” (”Mitä ihmiset kysyvät meistä?”, lokakuun 1998 yleiskonferenssi.)

Oli henkilön tilanne mikä tahansa, hän voi antaa panoksensa Herran työhön nyt ja odottaa, että hänen uskollisuutensa tuo – täällä ja tuonpuoleisessa – samat siunaukset, jotka Jumala on luvannut jokaiselle samalla tavoin uskolliselle. Vanhin D. Todd Christofferson on huomauttanut:

”Jokaisella on lahjoja, jokaisella on kykyjä, jokainen voi antaa panoksensa jumalallisen suunnitelman toteutumiseen kussakin sukupolvessa. Paljon hyvää, paljon olennaista – toisinaan jopa kaikki, mikä on toistaiseksi välttämätöntä – voidaan saavuttaa olosuhteissa, jotka eivät ole ihanteelliset. Niinpä monet teistä tekevät aivan parhaansa. Ja kun te, jotka kannatte kuolevaisuuden raskaimpia kuormia, nousette puolustamaan Jumalan suunnitelmaa Hänen lastensa korotukseksi, me kaikki olemme valmiita marssimaan kansanne. Me todistamme varmuudella, että Jeesuksen Kristuksen sovitus on ennakoanut ja tulee lopulta hyvittämään kaikki puutteet ja menetykset niiltä, jotka kääntyvät Hänen puoleensa. Ketään ei ole ennalta määrätty saamaan vähemmän kuin kaikki, mitä Isällä on lapsiaan varten.” (”Miksi avioliitto, miksi perhe”, huhtikuun 2015 yleiskonferenssi.)

Siveyden laki koskee kaikkia Jumalan lapsia

Sukupuolinen puhtaus on oleellinen osa Jumalan suunnitelmaa meidän onneksemme. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat julistaneet:

”Ensimmäinen käsky, jonka Jumala antoi Aadamille ja Eevalle, koski heidän mahdollisuuttaan aviomiehenä ja vaimona tulla vanhemmiksi. Me julistamme, että Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa. Me julistamme tämän lisäksi Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.” (”Perhe – julistus maailmalle”)

Sukupuolisuhteet miehen ja naisen välillä, jotka eivät ole naimisissa keskenään, tai samaa sukupuolta olevien välillä ovat syntiä ja rikkovat yhtä taivaallisen Isämme tärkeimmistä laeista sekä haittaavat iankaikkista edistymistämme.

”Herran siveyslaki merkitsee pidättäytymistä sukupuolisuhteista laillisen avioliiton ulkopuolella ja uskollisuutta avioliitossa. Sukupuolisuhteet ovat sopivia vain miehen ja naisen välillä, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi. Aviorikos, haureus, homoseksuaaliset ja lesbolaiset suhteet sekä kaikki muut epäpyhät, luonnottomat ja epäpuhtaat tavat ovat synnillisiä.” (*Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 21.4.5.)

Olipa ihmisen seksuaalinen suuntautuminen mikä tahansa, niin jos hän rikkoo siveyden lakia, hän voi päästä sovintoon Jumalan kanssa tekemällä parannuksen.

”Älä tee aviorikosta; ja se, joka tekee aviorikoksen eikä tee parannusta, on karkotettava. Mutta sille, joka on tehnyt aviorikoksen ja tekee parannuksen koko sydämestään ja hylkää sen eikä enää tee aviorikosta, sinun on annettava anteeksi.” (OL 42:24–25.)